

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/75/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219010141
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6219010141.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Jána Deáka a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného W. N. a spol., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 8. septembra 2020 o odvolaní okresného prokurátora Veľký Krtíš a obžalovanej L. N. proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/46/2019 zo dňa 04.05.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie obžalovanej L. N. z a m i e t a ako oneskorene podané.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/46/2019 zo dňa 04.05.2020 bol obžalovaný 1/ W. N. v prvej časti rozsudku uznaný vinným v bode 1/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. a zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., v bode 2/ zo zločinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, odsek 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., § 127 ods. 3 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 15. 02. 2019 asi o 23.30 h v meste O. N. po predchádzajúcej vzájomnej dohode na ulici Z. č. X na hlavnom autobusovom nástupišti W. N. pomocou prinesenej ocelevej tyči rozbil sklenenú výplň na výdajnom okienku stánku s rýchlym občerstvením spoločnosti Lángoše, s.r.o., následne pomocou vyššie uvedenej ocelevej tyči vypáčil zabezpečovaciú kovovú mrežu na tomto okienku a cez takto vzniknutý otvor vnikol dovnútra stánku, odkiaľ odcudzil kasu z registračnej pokladnice zn. S., v. č. F s finančnou hotovosťou vo výške 400,90 €, notebook zn. X. nezisteného výrobného čísla, pričom tieto veci podával L. N., čím pre spoločnosť Lángoše, s.r.o. so sídlom Veľký Krtíš, M. R. Štefánika 711/1, IČO 51 307 723 spôsobili škodu odcudzením kasy z registračnej pokladni v hodnote 60,- €, finančnej hotovosti v sume 400,90 €, notebooku zn. X. v hodnote 100,- € a poškodením registračnej pokladne v sume 320,- € a sklenej výplne výdajného okienka v sume 20,- €,

2/ dňa 04. 03. 2019 asi o 20.00 h v obci W., okres O. N. po predchádzajúcej vzájomnej dohode bez súhlasu vlastníka domu, preskočil s B. X. uzamknutú bránu rodinného domu číslo X v obci W., kde býva spoluvlastníčka S. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. č. X, následne prešli k jednokrídlovým dreveným dverám, ktoré vedú do spodnej časti domu, tieto dvere v oblasti zámku W. N. vypáčil železnou tyčou, ktorú si priniesol, pričom B. X. mu pri tom pomáhal tlačiť nohou dvere, po otvorení dverí obidvaja vošli do miestnosti kuchyne, odkiaľ odcudzili víno samorodák o objeme cca. 50 litrov, potom z chladničky odcudzili 9 kusov slepačích vajec a z mrazničky 1,5 kg bravčového mäsa, 5 ks jaterníc, 1 ks klobásu, zamrazenú zeleninu a zamrazený chlieb a takýmto konaním S. O. spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 67,93 € a poškodením dverí škodu vo výške 20,- €,

príčom obžalovaný W. N. sa vyššie uvedených konaní dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 9T 122/2014 z 15. 12. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15. 12. 2014 bol uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. a), odsek 3 písm. b), odsek 4 písm. c) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

Podľa § 44 Tr. zák. okresný súd u obžalovaného W. N. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k jeho odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Zvolen v sp. zn. 4T/105/2018 zo dňa 02. 10. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici v sp. zn. 3To/3/2020 zo dňa 26. 02. 2020, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. a za to odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože tento trest považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému 1/ W. N. trest prepadnutia veci - kovovej železnej tyče na vrchu zahnutej o dĺžke cca 40 cm.

V druhej časti rozsudku uznal obžalovanú 2/ L. N. za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. a zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 15. 02. 2019 asi o 23.30 h v meste O. N. po predchádzajúcej vzájomnej dohode na ulici Z. č. X na hlavnom autobusovom nástupišti W. N. pomocou prinesenej oceľovej tyči rozbil sklenenú výplň na výdajnom okienku stánku s rýchlym občerstvením spoločnosti Langoše, s.r.o., následne pomocou vyššie uvedenej oceľovej tyči vypáčil zabezpečovaciu kovovú mrežu na tomto okienku a cez takto vzniknutý otvor vnikol dovnútra stánku, odkiaľ odcudzil kasu z registračnej pokladnice zn. S., v. č. F s finančnou hotovosťou vo výške 400,90 €, notebook zn. X. nezisteného výrobného čísla, pričom tieto veci podával L. N., čím pre spoločnosť Langoše, s.r.o. so sídlom Veľký Krtíš, M. R. Štefánika 711/1, IČO 51 307 723 spôsobili škodu odcudzením kasy z registračnej pokladni v hodnote 60,- €, finančnej hotovosti v sume 400,90 €, notebooku zn. X. v hodnote 100,- € a poškodením registračnej pokladne v sume 320,- € a sklenej výplne výdajného okienka v sume 20,- €.

Obžalovaná L. N. bola za to odsúdená podľa § 245 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody súd obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. okresný súd poškodených W. N., E. O., Y. O., F. O. a S. O. s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaná L. N. a okresný prokurátor.

Intervenujúci prokurátor po vyhlásení rozsudku podal odvolanie v časti týkajúcej sa obžalovanej 2/ L. N. a dňa 4.5.2020 podal odvolanie aj v neprospech obžalovaného 1/ W. N., ktoré dodatočne odôvodnil dňa 29.6.2020. V písomných dôvodoch uviedol, že podľa jeho názoru prvostupňový súd správne rozhodol, keď obžalovaných uznal vinným. S výrokmi súdu o uložení trestov u obžalovaných W. N. a L. N. sa však nestotožnil. Vyslovil názor, že upustenie od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného W. N. je nesprávne, pretože nezodpovedá účelu trestu uvedenom v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. Uviedol, že obžalovaný W. N. doposiaľ bol 5x súdne trestaný a to prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, naposledy to bolo aj pre násilnú trestnú činnosť. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9T/122/14 z 15.12.2014, ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu krádeže § 212 ods. 2 písm. a), odsek 3 písm. b), ods. 4 písm. c) Tr. zák., § 20 Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest vykonal dňa 09.01.2017. V prejednávanej veci bol obžalovaný W. N. uznaný aj za zločin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., § 20 Tr. zák., preto by u neho prichádzalo aplikovanie

ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák.. Naposledy bol obžalovaný odsúdený Okresným súdom Zvolen sp. zn. 4T/105/18 z 02.10.2019, právoplatným 26.02.2020, kde bol uznaný za vinného zo zločinu ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený trest nepodmienečný vo výmere 6 rokov. Z odpisu registra trestov vyplýva, že nepodmienečný trest vo výmere 2 roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš č. 9T/122/2014 vykonal dňa 09.01.2017. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/105/2018 vyplýva, že ďalšej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil už dňa 07.05.2017, teda je zrejmé, že jeho doterajšie odsúdenia sa u obžalovaného mlieňajú účinku. Nemožno preto akceptovať postup súdu, kedy pri opakovanom spáchaní ďalšej trestnej činnosti, ktorej sa dopustil navyše vo veľmi krátkom časovom období od prepustenia z predchádzajúceho výkonu trestu, upustil od uloženia súhrnného trestu. Napriek tomu, súd tieto skutočnosti nevzal do úvahy. V ďalšej časti odvolania uviedol, že ani u obžalovanej L. N. nesúhlasí s výškou uloženého trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanej použil ustanovenie § 39 odsek 1, 3 písm. e) Tr. zák., teda ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu. Vyslovil názor, že u obžalovanej súd neodôvodnil žiadne okolnosti prípadu alebo jej pomery, ktoré by odôvodňovali pri ukladaní trestu aplikáciu ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Tr. zák. okrem toho, že súd poukázal na to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom pri modifikovaní trestného rozpätia pri prevahe priťažujúcich okolností by bolo pre obžalovanú L. N. neprimerane prísne a že na jej nápravu postačí aj uloženie trestu kratšieho trvania. Má za to, že u obžalovanej neexistujú také pomery osobitného zreteľa, ktoré by súd mohol brať do úvahy a na základe ktorých by aplikoval § 39 Tr. zák.. Má zato, že prvostupňový súd uložil obžalovanej neprimerane nízky trest, ktorý nevystihuje stupeň závažnosti jej konania, nakoľko z dôvodov individuálnej a generálnej prevencie ako aj vzhľadom k osobe obžalovanej mal byť uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečný, kde zákonná hranica trestnej sadzby predstavuje rozpätie 3 roky až 8 rokov. Súd mal podľa jeho názoru obžalovanej uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, kde dolná hranica pri prevahe priťažujúcich okolností je 4 roky 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Takýto trest je pre obžalovanú L. N., vzhľadom na jej osobu, nakoľko doposiaľ bola 4x súdne trestaná, spravodlivý, primeraný k spáchanej trestnej činnosti a spôsobilý naplniť svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák. Navrhol aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a obžalovanému W. N. uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vyšší ako 6 rokov a pre výkon ktorého trestu ho zaradí do ústavu so stredným stupňom stráženia a obžalovanej L. N. uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody minimálne 4 roky 8 mesiacov a pre výkon ktorého trestu ju zaradí do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaná L. N. podala odvolanie dňa 14.7.2020, z ktorého vyplýva, že nesúhlasí s uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody, z dôvodu zdravotného stavu.

Verejné zasadnutie krajského súdu o odvolaniach sa vykonalo za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovanej L. N..

Prokurátor krajskej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu stotožnil z dôvodmi odvolania okresného prokurátora. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o uložených trestoch a rozhodnúť tak, že obžalovanému N. odvolací súd uloží vyšší trest odňatia slobody ako 6 rokov a pre výkon trestu ho zaradí do ústavu so stredným stupňom stráženia a obžalovanej N. uloží úhrnný trest odňatia slobody minimálne vo výmere 4 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolanie obžalovanej N. navrhol zamietnuť ako podané oneskorene.

Obhajca obžalovaného W. N. na verejnom zasadnutí uviedol, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol správne, keď upustil u W. N. od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Zvolen a tento trest považuje za dostatočný.

Obžalovaný W. N. na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas s návrhom svojho obhajcu.

Odvolací súd z podnetu odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Preskúmaním odvolania obžalovanej L. N., odvolací súd zistil, že bolo podané oneskorene.

Na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 2.12.2019 obaja obžalovaní zhodne v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásili, že sú vinnými zo skutkov uvedených v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaných prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaní priznali k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Odvolačný súd konštatuje, že výrok o vine (vrátane právnej kvalifikácie), ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovaných podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nie je možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, ani v takom prípade keď právna kvalifikácia skutku je nesprávna, keďže podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, vyhlásenie obžalovaného je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), t.j. z dôvodu zásadného porušenia práv obžalovaného na obhajobu.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd preskúmaval len odvolaním napadnuté výroky o trestoch u oboch obžalovaných a zistil, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania a to spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ale i generálnu a individuálnu prevenciu a v tomto smere sa nestotožnil s argumentáciou prokurátora. Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Záver o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára aj na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Odvolací súd pri hodnotení závažnosti konania obžalovaného W. N. v bode 1/ a 2/ skutku a u obžalovanej L. N. v bode 1/ skutku, vychádzal z výšky spôsobenej škody, keď ich konaním bola spôsobená na majetku poškodených malá škoda. U obžalovaného W. N. prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa 155 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák., keďže prejednávané skutky spáchal skôr ako bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/105/2018 zo dňa 02. 10. 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici v sp. zn. 3To/3/2020 zo dňa 26. 02. 2020, keď bol uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Za prejednávané trestné činy obžalovanému hrozil v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby trest odňatia slobody v trvaní 3 až 8 osem rokov, pričom citovaným skorším rozsudkom bol obžalovanému W. N. uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a to podľa trestnej sadzby uvedenej § 155 ods. 2 Tr. zák., ktorá je stanovená na 5 až 12 rokov. Aj odvolací súd predchádzajúci trest považuje za celkom primeraný vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti a nie je potrebné ho zvyšovať, ako sa domáha prokurátor. Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanej L. N., súdom prvého stupňa uložený úhrnný trest vo výmere 30 mesiacov považuje odvolací súd u obžalovanej za dostatočný. Súd prvého stupňa správne u obžalovanej aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., vychádzajúc z okolností prípadu, z následkov jej konania a to z výšky spôsobenej škody, keď spôsobila malú škodu. Na osobu obžalovanej nie potrebné pôsobiť prísnejším trestom, a to vo výške ako sa domáha prokurátor, pretože taký trest by bol vzhľadom na všetky aspekty určujúce výšku trestu, neprimeraným. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovanej N. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý sa vykonáva diferencovane v troch stupňoch, odvolací súd pripomína, že obžalovaná v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti nebola vo výkone trestu odňatia slobody a v takom prípade podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, preto okresný súd správne rozhodol, keď obžalovanú na výkon trestu zaradil do ústavu so minimálnym stupňom stráženia. Uložené tresty zodpovedajú zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih obžalovaných je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložené tresty s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti nie je možné považovať za neprimerane mierne.

V súlade so zákonom je aj výrok, ktorým súd prvého stupňa obžalovanému 1/ W. N. uložil trest prepadnutia veci - kovovej železnej tyče, keďže predmetná vec bola použitá na spáchanie prejednávaného trestného činu.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolanie prokurátora v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovanej L. N., tak krajský súd ako odvolací súd bol v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. povinný predovšetkým skúmať, či odvolanie bolo podané včas.

Podľa § 309 ods. 1 Tr. por. odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa § 63 ods. 3 Tr. por. do lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty.

Podľa § 63 ods. 5 Tr. por. ak prípadne koniec lehoty na deň pracovného pokoja alebo pracovného voľna, pokladá sa za posledný deň lehoty najbližší budúci pracovný deň; to neplatí pre lehotu väzby.

Odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že obžalovaná L. N. nebola prítomná pri vyhlásení napadnutého rozsudku, ktorý jej bol oznámený jeho doručením do vlastných rúk dňa 26.6.2020. Písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku obsahovalo aj zákonné poučenie v súlade s ustanovením § 309 ods. 1 Tr. por. Preto podľa § 63 ods. 3, ods. 5 Tr. por. obžalovanej začala plynúť 15-dňová lehota na podanie odvolania dňa 27.6.2020 a posledný deň tejto lehoty pripadol na deň 13.7.2020 (pondelok). Odvolanie obžalovanej bolo osobne doručené do podateľne súdu prvého stupňa až dňa 14.7.2020 (utorok). Preto musí odvolací súd konštatovať, že s poukazom na ustanovenie § 309 ods. 1 Tr. por. bolo odvolanie obžalovanej podané oneskorene.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovanej L. N. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol ako podané oneskorene.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.